

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) A. H., b) J. H., c) J. K.**, všichni zastoupeni Mgr. Martinem Mačkou, advokátem, se sídlem Husova 774, Ústí nad Orlicí, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, **za účasti:** I) Česká telekomunikační infrastruktura, a. s., se sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3, II) I. B., III) Ing. J. R., IV) Ing. T. R., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KrÚ-50637/98/2016/OMSŘI/MV-7, v řízení o kasační stížnosti žalobců a), b) a c) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 3. 4. 2018, č. j. 52 A 121/2016 - 126, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 15. 5. 2018 kasační stížnost žalobců a), b) a c) (dále též „stěžovatelé“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále též „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lanškroun, odboru stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 5. 2016, č. j. MULA 13549/2016/SU/Š, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby (výrok I.) a o povolení stavby (výrok II.) „polyfunkčního objektu na ulici N. v L. (v místě stávajícího objektu čp. X)“ na st. p. č. X a p. č. X v k. ú. L.

[2] Kasační stížnost doplnili stěžovatelé dne 29. 6. 2018 a současně navrhli přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedli, že právní následky rozhodnutí stavebního úřadu, ve spojení s rozhodnutím žalovaného, pro ně budou znamenat nenahraditelnou újmu a realizaci výstavby polyfunkčního objektu dojde k zásadnímu poškození a omezení jejich práv. Podle stěžovatelů není možné připustit situaci, kdy by došlo k výstavbě polyfunkčního objektu a následně ke zrušení stavebního rozhodnutí, „což by v důsledku mohlo znamenat povinnost stavebníků odstranit stavbu postavenou na základě zrušeného rozhodnutí stavebního úřadu“. Kasační stížnosti je dle stěžovatelů nutno přiznat odkladný účinek tak, aby v průběhu soudního řízení nedošlo k započetí výstavby polyfunkčního objektu. „Dojde-li ke zrušení rozhodnutí žalovaného, je na místě odložit

vykonatelnost tohoto rozhodnutí, neboť opačný postup by mohl zapříčinit velké ekonomické ztráty nejen na straně žalobců, ale i na straně stavebníků.“ Přiznání odkladného účinku je dle názoru stěžovatelů podmínkou smysluplnosti soudního přezkumu rozhodnutí krajského soudu a ochrany práv stěžovatelů. S ohledem na nesprávnost a nezákonnost vydaných rozhodnutí se přiznání odkladného účinku „žalobě“ (myšleno zřejmě „kasační stížnosti“ - pozn. soudu) nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob, včetně stavebníků. S výstavbou polyfunkčního objektu dosud nebylo započato, přičemž průtahy ve stavebním řízení byly způsobeny výlučně pochybením správních orgánů, a „*nemožnost realizace stavebního povolení v případě přiznání odkladného účinku žaloby nebude nepřiměřeným způsobem zasahovat do práv třetích osob, a to s ohledem na konkrétní okolnosti tohoto případu*“. Přiznání odkladného účinku je ve veřejném zájmu na správnosti a zákonnosti rozhodování správních orgánů. V případě, že nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, může stavebník započít s realizací stavby, což může mít „*nenapravitelné důsledky a závažný dopad do práv žalobců, a to i v případě, že by uspěli v soudním řízení*“.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku se prostřednictvím společného zástupce vyjádřily osoby zúčastněné na řízení III. a IV. Uvedly, že stěžovatelé nespecifikují, jaká konkrétní újma by jim měla v důsledku napadeného rozhodnutí vzniknout, a žádné z uváděných důvodů nepovažují pro přiznání odkladného účinku za relevantní. Naopak poukázaly na ztráty, které jim vznikly zpožděním realizace stavby na zaplaceném a ušlém nájemném a zvýšených nákladech na stavbu. Takto vzniklá újma, kterou vyčíslily částkou 2 235 000 Kč, se přiznáním odkladného účinku jen prohloubí. K otázce rozporu případného přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem odkázaly osoby zúčastněné na řízení III. a IV. na zásadu presumpce správnosti správních rozhodnutí.

[4] Žalovaný se ve stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

[6] Především je třeba poukázat na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy specifikované v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Podle tohoto ustanovení Nejvyšší správní soud může na návrh stěžovatele přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

pokračování

[8] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně větší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy mají stěžovatelé. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout a eventuálně jej přiznat, musí stěžovatelé konkretizovat, jakou újmu by pro ně znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to dovozují. Rovněž tak musí tvrdit, proč se domnívají, že jim hrozící újma bude nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným subjektům, v tomto případě zejména stavebníkům.

[9] Stěžovatelé však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedli žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že jim v souvislosti se zamítnutím žaloby ve věci umístění, resp. povolení stavby, skutečně vznikne újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Z návrhu stěžovatelů vyplývá, že hrozící nenahraditelnou újmu spatřují v zásadním poškození a omezení jejich práv, ke kterému by došlo, pokud bude předmětná stavba realizována, započetí stavby může mít podle stěžovatelů nenapravitelné důsledky a závažný dopad do jejich práv. K těmto obecným tvrzením však stěžovatelé neuvedli žádné dostatečně konkrétní a individualizované skutečnosti svědčící o tom, že jim právě v důsledku výkonu rozhodnutí krajského soudu vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám. Další tvrzení stěžovatelů, ve kterém namítali, že „*dojde-li ke zrušení rozhodnutí žalovaného, je na místě odložit vykonatelnost tohoto rozhodnutí, neboť opačný postup by mohl zapříčinit velké ekonomické ztráty nejen na straně žalobců...*“, je nesrozumitelné, navíc stěžovatelé nijak nekonkretizovali tvrzené velké ekonomické ztráty, které by jim popsaná situace přivodila. Případná hrozba ekonomických ztrát na straně stavebníků, stejně jako hypotetická možnost vzniku jejich povinnosti odstranit stavbu, nejsou z hlediska návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku jejich kasační stížnosti relevantní.

[10] Nezbyvá proto než konstatovat, že obecná tvrzení stěžovatelů o zásadním poškození a omezení jejich práv a velkých ekonomických ztrátách v důsledku realizace předmětné stavby, nejsou bez dalšího dostačující pro posouzení, příp. pro závěr, že u nich hrozí nepoměrně vyšší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[11] S poukazem na shora uvedené skutečnosti proto lze uzavřít, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. července 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu